

Тукъ най-вече сж се събирали новинитѣ, размѣнѣли се мисли и се пораждали почини.

Ето какъ описва Владимиръ Даль типичния Сливенски домъ, чърти за какъвто той взелъ отъ покрайнитѣ на града:

„ . . . Най-после ме доведе въ единъ малъкъ дворъ, постланъ съ камъни: кжщицата съ широки стрѣхи и издѣлани стѣпала, бѣше красиво построена всредъ дозе, а сжщо и по каменната и стѣна и оградата ѣ имаше *хасми*. Гроздоветѣ бѣха се налѣли и слънцето се преливаше въ тѣхъ. До краката ни минаваше *вада*, която пресичаше двора по издѣлбанъ улѣй, съ една речъ, като се видѣхъ въ тоя уединенъ дворъ заграденъ съ високи стени, азъ неволно пожелахъ да живѣя и умра тамъ. Живота и стопанстването на Изтокъ сж очарователни за чужденеца: навредъ зеленина, лозя, разкошни цвѣтя, навсѣкжде чиста, прозрачна, студена вода; широки стрѣхи, приятна тѣснота, уединение, безгрижно спокойствие (?), животъ подъ открито небе, ясни бои, прелестно, живописно облѣкло — всичко това утешава и кара странника да се наслаждава. . . “ (ор. cit., р. 30 — 31).

Сливенци, по-скоро като Балканско население, много държатъ на стопанстването. Всѣки Сливенецъ „ще прави, ще струва“ — кжща ще си изгради. До скоро живѣенето подъ наемъ въ Сливенъ се считало за нѣщо купешко, странно, и обидно даже за тия, които даватъ подъ наемъ. Израза, че „българина като спечели пари строи си кжща, а турчина си взема още една жена“, прилѣга най-вече за Сливенци. Поговорката „прави-струвай да си подъ керамида“ е предимно Сливенска. Най-бедни тукъ се считатъ тия, които нѣматъ свой домъ, а до преди нѣколко години подобно нѣщо едва ли се срѣщало въ Сливенъ.

Покжщина.

Всички, които сж идвали въ Сливенъ се очудвали и на богатата Сливенска покжщина. Селимински пише, че когато Сливенци се преселвали въ Влашко и Русия (1830 г.) на-товарили покжщината си, като почнешъ отъ най-бедния до най-богатия, на най-малко две коля (отъ голѣмитѣ, съ канати), когато въ сжщностъ, добавя той, тая покжщина е била само малка частъ отъ цѣлата.

Ще изброя само по-важнитѣ предмети отъ Сливенската покжщина:

Сждове и уреди (за вино и грозде): *шарпана* (отъ тур. *шарапханѣ*; друга — *корабъ*); *хутія*; *кадусъ*; *бѣчова* (умал. *бѣчовка*); *каца* (умал. *качка*); *бѣклица*; *бинликъ* (стъкленъ сждъ за 2 $\frac{1}{2}$ и 5 оки); *дамаджана* (италианска дума, стъкленъ, оплетенъ сждъ за 8, 10 и т. н. оки); *бѣкелъ*; *плюскаче*; *шишя* (умал. *шишѣ*, *шишѣнце*); *пукалъ*; *чѣша* (чаша); *пахаръ*; *пахарка*; *кубузъ*; *кошнякъ*; *кошняца*; *кошь* и т. н.